31 Ιουλίου 2013

Προσφώνηση & πρόποση στο επίσημο γεύμα στο Κίεβο από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Γαλλίας κ. Εμμανουήλ

/ Ειδήσεις και Ανακοινώσεις / Ορθόδοξη πίστη

Φωτό:pneymatiko.wordpress.com

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γαλλίας κ. Εμμανουήλ ως αρχηγός της Πατριαρχικής Αντιπροσωπείας κατά το επίσημο Γεύμα στο Κίεβο.

Ακολουθούν : Προσφώνηση και η πρόποση από το επίσημο γεύμα στο Κίεβο

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΓΑΛΛΙΑΣ κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΓΕΥΜΑ ΕΝ ΚΙΕΒΩι

(28 ΙΟΥΛΙΟΥ 2012)

Μακαριώτατοι,

Εξοχώτατοι κύριοι Πρόεδροι της Ουκρανίας και της Ρωσσίας,

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Κιέβου και πάσης Ουκρανίας κύριε Βλαδίμηρε μετά της περί υμάς σεβασμίας Ιεραρχίας,

Σεβασμιώτατοι, Πατέρες και αδελφοί,

Γευθέντες προ ολίγου της «αθανάτου τραπέζης, εν υπερώω τόπω, ταις υψηλαίς φρεσίν», ιδού απολαμβάνομεν πάντες οι μετέχοντες εις τους οργανουμένους εν τώκατ'εξοχήν χώρω του εν χρόνω τελεσιουργηθέντος μυστηρίου του βαπτίσματος και της εισόδου εις την Μίαν,Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Ορθόδοξον Εκκλησίαν των Ρως του Κιέβου, και εν συνεχεία των λοιπών γειτονικών λαών, των ρώσσων και των λευκορρώσων και άλλων πολλών, ιδού, λέγομεν, απολαμβάνομεν εν τω «Ορθοδόξω οίκω της Ουκρανίας», «ξενίας δεσποτικής» πέριξ της τραπέζης ταύτης, μεταλαμβάνοντες άρτου και πάντων των αγαθών της γης.

Και ως είπομεν προχθές και εν Μόσχα, επαναλαμβάνομεν και σήμερον ενταύθα κατά την εύσημον και ιστορικήν ταύτην στιγμήν, ομιλούντες εκ προσώπου του εντολέως ημών ως Πατριαρχικής Αυτού Αντιπροσωπείας Οικουμενικού Πατριάρχου κυρίου Βαρθολομαίου και της Μητρός Εκκλησίας και των Ορθοδόξων Ουκρανών:

«Δημιουργών ο Πατήρ προ των αιώνων Σοφίαν, γεννά αρχήν οδών αυτής, εις έργα έκτισε», τα επί μίαν χιλιετίαν και πλέον «μυστικώς τελούμενα» εν Ουκρανία, εις δόξαν Θεού και οικοδομήν του πληρώματος της Εκκλησίας.

Ο φύσει άκτιστος Λόγος «οικειούται τας φωνάς» του ούτινος προσείληφεν ανθρωπίνου φυράματος. Και εν Ορθοδόξω Ουκρανία σήμερον, τη ευρισκομένη εν ακμή υλική και ευημερία και ανεξαρτησία και δημοκρατία, υφίστανται πολλαί «φωναί», ως επί τόπλείστον ανθρώπινοι, προβαλλόμεναι ως «προσκόμματα» εις το αγαθόν της ενότητος της Ορθοδοξίας, και δι' αυτής και του έθνους των ουκρανών. Υπάρχουν και ακούονται «φωναί», εμμένουσαι πεισμωδώς εις την ανθρωπίνην αδυναμίαν και μη δυνάμεναι να υπερβούν καταστάσεις και να οδηγηθούν οι πάντες εις την ενότητα εις την οποίαν μας εκάλεσε, σας εκάλεσεν όλους, αδελφοί Ορθόδοξοι Ουκρανοί, το Πανάγιον Πνεύμα κατά την φρικτήν ημέραν της Πεντηκοστής, και έκτοτε συνεχώς μας καλεί να καταρρίψωμεν τας κάθε είδους «βαβέλ» των καρδιών μας.

Και διαβεβαιούμεθα υμάς πάντας σήμερον, κατά την ιστορικήν ταύτην στιγμήν, ενώπιον Θεού και ανθρώπων, πάντων υμών των συμμετεχόντων εις την ιστορικήν τράπεζαν ταύτην, ότι το Οικουμενικόν Πατριαρχείον χάρις εις τας προσπαθείας και την δυναμικήν του οποίου εξεχριστανίσθη και εβαπτίσθη ορθοδόξως ο

ευλογημένος Ουκρανικός λαός, πιστόν εις το χρέος, την ευθύνην και την αποστολήν αυτού, την μητρικήν εν προκειμένω, αλλά και την από θέσεως αυτού εν τη ενιαία Ορθοδόξω Εκκλησία, κινείται πάντοτε προς μίαν κατεύθυνσιν, την διαφύλαξιν και διατήρησιν της Ορθοδόξουενότητος κατά τόπους και ως ενιαίον εκκλησιαστικόν σώμα. Τούτο έπραξε και κατά την περιπετειώδη χιλιετή και πλέον ιστορικήν διαδρομήν του Ουκρανικού Έθνους, με ιδιαιτέρους σταθμούς τας περιόδους 1920-1925 και από του 1991 μέχρι σήμερον περιόδους, κατά τας οποίας κατέβαλεν εντόνους προσπαθείας προς υπέρβασιν δυσχερειών και ανθρωπίνων αδυναμιών και επίτευξιν ενότητος Ορθοδόξου κλήρου και λαού. Και θα συνεχίση το ιερόν αυτού χ ρ ε ο ς τούτο το Οικουμενικόν Πατριαρχείον, συνεργαζόμενον μετά πάντων των δυναμένων και επιθυμούντων, δια την υπέρβασιν καταστάσεων διαιρουσών το ενιαίον σώμα της Ορθοδόξου Εκκλησίας εν τη Χώρα ταύτη και δια την επίτευξιν της ενότητος υπό ένα ποιμένα, ίνα γένηται εν τέλει το θέλημα του Θεού, το οποίον είναι μ ι α υπό πάντων τιμωμένη και αναγνωριζομένη και σεβομένη «Π ο ι μ ν η» υπό ένα Ποιμένα τον Χριστόν, και τους κανονικώς αναγνωριζομένους εις «τύπον και τόπον» Αυτού εκλελεγμένους και ισταμένους Επισκόπους.

Το μ η ν υ μ α τούτο αγάπης, ειρήνης και ενότητος μεταφέροντες σήμερον εκ του Οικουμενικού Πατριαρχείου προς τον ευσεβή Ορθόδοξον Ουκρανικόν Λαόν, την πνευματικήν και πολιτικήν ηγεσίαν αυτού, και προς πάντας τους βουλευομένους αγαθά εν προκειμένω, συγχαίρομεν εαυτούς και αλλήλους επί τη ευλογημένη, χαρμοσύνω και ιστορική επετείω, και δεόμεθα μετά πάντων των παρόντων Μακαριωτάτων Προκαθημένων των Ορθοδόξων Εκκλησιών και των εκπροσώπων αυτών, μετά πάσης της Ιεραρχίας της Αγιωτάτης Εκκλησίας της Ρωσσίας υπό τον Μακαριώτατον Πατριάρχην Μόσχας και πάσης Ρωσσίας κύριον Κύριλλον και μετά πάντων των εν Ουκρανία αδελφών Ιεραρχώνμέ επί κεφαλής τον Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Κιέβου και πάσης Ουκρανίας κύριον Βλαδίμηρον, όπως ο Κύριος αξιώση ημάς πάντας ίνα «τη μυστική εν φόβω τραπέζη προσεγγίσαντες πάντες, καθαραίς ταις ψυχαίς, τον άρτον υποδεξώμεθα, συμπαραμένοντες τω Δεσπότη, ίνα ίδωμεν τους πόδας πως απονίπτει των Μαθητών και εκμάσσει τω λεντίω, και ποιήσωμεν ώσπερ κατίδωμεν, αλλήλοις υποταγέντες και αλλήλων τους πόδας εκπλύνοντες». Τούτο το μ η ν υ μ α κομίζομεν από της Κωνσταντινουπόλεως, μήνυμα κ ε ν ω τ ι κ η ς α γ α π η ς, δια της οποίας και μόνον θα αξιωθώμεν κατά τους αναλόγους εορτασμούς των αμέσως προσεχών ετών πάντες ημείς, και ιδίως πάντες οι Ορθόδοξοι Ουκρανοί ηνωμένοι, «να δοξάζωμεν συμφώνως το Πανάγιον Πνεύμα», δια να γένηται χαρά και εν ουρανώ και επί της γης.

Μακαριώτατοι, Εξοχώτατοι, Αδελφοί και Πατέρες,

Τω συνδέσμω της αγάπης συνδεόμενοι οι Απόστολοι και πάντες οι Ορθόδοξοι,

εαυτούς τω δεσπόζοντι των όλων Χριστώ αναθέμενοι, ευαγγελιζόμεθα πάσι τοις αδελφοίς ειρήνην και εγείρω μετά των συνοδών μου αδελφών μελών της εκ Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχικής Αντιπροσωπείας το κύπελλον τούτο του οίνου και της ευωχίας υπέρ της υγείας και ευτυχίας κατά Θεόν πάντων ανεξαιρέτως, ευημερίας δε και ευλογίας των έργων και φωτισμού από Θεού των ισχυρών της γης, μάλιστα δε των εις ους από Κυρίου εδόθη η «κράτησις» εν Ουκρανία, και ευχόμεθα εις πάντας «κραταιάν αγάπησιν ισχύος». Αμήν.

Φωτό:ekirikas.com

ΠΡΟΠΟΣΙΣ

ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΓΑΛΛΙΑΣ

κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ,

ΕΠΙ ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΓΕΥΜΑ ΕΝ ΤΗι ΕΠΙΣΗΜΩι ΑΙΘΟΥΣΗι

ΤΟΥ Ι. Ν. ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΕΡΑΣ ΤΗΣ ΕΝ ΑΥΤΩι ΤΕΛΕΣΘΕΙΣΗΣ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΕΝ ΜΟΣΧΑι

(24 Ιουλίου 2013)

Μακαριώτατε Πατριάρχα Μόσχας και πάσης Ρωσσίας κύριε Κύριλλε,

Μακαριώτατοι Προκαθήμενοι και εκπρόσωποι των αδελφών Ορθοδόξων Εκκλησιών,

Πατέρες και αδελφοί,

Η Αυτού Θειοτάτη Παναγιότης, ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, και η Αγία και Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου, απέστειλαν ημάς υπό την ευθύνην και αρμοδιότητα Πατριαρχικής Αντιπροσωπείας ενταύθα, εις την ιστορικήν πόλιν της Μόσχας, δια να συνεορτάσωμεν με τον ενταύθα λαόν του Θεού μίαν ιστορικήν καμπήν, την επί 1025 έτη Ορθόδοξον μαρτυρίαν των Ρως του Κιέβου και εν συνεχεία της Μόσχας και ολοκλήρου της Ρωσσίας και της Ουκρανίας.

Η ιστορική αυτή επέτειος στέφεται από μ υ σ τ α ς, α γ ω ν ι σ τ α ς και μ α ρ τ υ ρ α ς. Πρώτος μύστης υπήρξεν η του Θεού Σοφία, η οποία «ωκοδόμησε τον εαυτής οίκον» εις την εσχατιάν ταύτην του Βορρά και της οποίας Σοφίας του Θεού την δόξαν κατείδον υλικοίς, κυρίως όμως νοεροίς όμμασιν οι απεσταλμένοι Βλαδιμήρου του μεγάλου εις τον κλεινόν ομώνυμον Ναόν της εξ ης προερχόμεθα Κωνσταντινουπόλεως. Μύστης εν συνεχεία και συνεχιστής του έργου της Χάριτος της του Θεού Σοφίας υπήρξεν η Μήτηρ Εκκλησία, το Οικουμενικόν Πατριαρχείον, το οποίον απέστειλεν εις Κίεβον και Μόσχαν «αποστόλους, κήρυκας, ευαγγελιστάς, μάρτυρας, ομολογητάς, εγκρατευτάς», οι οποίοι εβάπτισαν και εκήρυξαν και εδίδαξαν την ορθήν πίστιν, την ορθοπραξίαν, την παράδοσιν, το ήθος και το φρόνημα της Ορθοδοξίας.

Αγωνισταί ακολούθως υπήρξαν ολόκληρος στρατιά όσων διηκόνησαν το «ιερόν έθος» το εκ Κωνσταντινουπόλεως εγκεντρισθέν και το εκαλλιέργησαν και το ηύξησαν, εν κόποις, εν θυσίαις, εν αγρυπνίαις, εν πόνοις, εν αληθεία και δικαιοσύνη, δια να το παραδώσουν όχι πλέον ως «λείμμα» η ως «μικρόν ποίμνιον», αλλ’ ως «άμπελον ευκληματούσαν» εις δοξολογίαν και θυσίαν ευάρεστον τω Κυρίω.

Και, τέλος, μάρτυρας σηματοδοτεί η επέτειος αυτή. Δεν είναι στιγμή να

αναφερθώμεν εις τα μαρτύρια του ρωσσικού και του ουκρανικού λαού, κατά την διάρκειαν των 1025 ετών. Τα έχει καταγράψει αν όχι η ιστορική μ ν η μ η, η οποία διαπλάττεται υπό των ανθρώπων κατά τα ίδια ενίοτε συμφέροντα και την υποκειμενικήν εκάστοτε κρίσιν, αλλά η μ ν η μ η της Σοφίας του Θεού. Και εις την περίπτωσιν αυτήν φανερώνεται η Χάρις και η Δύναμις της οικοδομησάσης την Εκκλησίαν ταύτην Σοφίας του Θεού.

Μακαριώτατε,

Η Μήτηρ Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως και ο σεπτός Προκαθήμενος αυτής μας απέστειλαν ενταύθα και ευρισκόμεθα σήμερον πλησίον Σας, μεθ'όλης της Ορθοδόξου Εκκλησίας, ώστε με εν στόμα και μίαν καρδίαν να αναμνησθώμεν των όσων επετέλεσεν η καλή αλλοίωσις της Δεξιάς του Υψίστου εις τον αγρόν της Αγιωτάτης Εκκλησίας της Ρωσσίας κατά την διαρρεύσασαν χιλιετίαν και πλέον. Τας ιστορικάς περιπετείας, τα μαρτύρια, την άγνωστον ενίοτε έκβασιν αυτών, την απελπισίαν, την απόγνωσιν, την εξαπόρησιν και «αυτού του ζην», εξ ενός, και το μεγαλείον, το αποκορύφωμα της δόξης, τον θρίαμβον της Ορθοδόξου πίστεως, εξ ετέρου. Και αναλογιζόμεθα, πέριξ της ιεράς τραπέζης ταύτης της βρώσεως και της πόσεως της «απολλυμένης», το άγνωστον των βουλών του Υψίστου και την έκβασιν των εκάστοτε ανθρωπίνων σχεδιασμών.

Ο Άγιος Ανδρέας Κρήτης, την άγνωστον τοις ανθρώποις βουλήν του Κυρίου και την «αλλοίωσιν» των ανθρωπίνων προγραμματισμών επιβεβαιών, Τον υμνολογεί ψάλλων: «Ουκ αγνοών τον καιρόν της ημών συντελείας, ο κρατών τους αιώνας, την ημέραν αγνοείν προέφησεν εκείνην, αλλ' όρους πάσι τιθείς, προς μετριοφροσύνην».

Τους όρους, λοιπόν, της «μετριοφροσύνης» κατά την ιστορικήν ταύτην ημέραν και ώραν, τηρούντες, μεταφέρομεν από του Οικουμενικού Πατριαρχείου και του Προκαθημένου αυτού προς την Υμετέραν σεβασμίαν Μακαριότητα, Πατριάρχα Μόσχας και πάσης Ρωσσίας κύριε Κύριλλε, χαιρετισμόν αγάπης και τιμής και αναγνωρίσεως των συγχρόνων αναγεννητικών προσπαθειών Σας προσωπικώς δια ιεραποστολήν και κήρυγμα εις το καθωρισμένον εκκλησιαστικώς ενταύθα γεώργιον του Κυρίου, αλλά και τιμήν και μνήμην αγαθήν και εν ευλογίαις πολλαίς και χάρισι της επί 1025 διακονίας, μαρτυρίας και μαρτυρίου των μυστών, αγνωνιστών και μαρτύρων του σημερινού «θαύματος» των Ορθοδόξων Ρως.

Με αυτόν τον χαιρετισμόν και αυτήν την μνήμην της Κωνσταντινουπόλεως, της μητρός και αδελφής Εκκλησίας, εις την οποίαν οφείλομεν άπαντες, οι εγγύς και οι μακράν, το ευ κατά Χριστόν ζην, εγείρω ευλαβώς, εκ μέρους και του κωλυθέντος ίνα μετάσχη σωματικώς, παρόντος δε τω πνεύματι, Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου κυρίου Βαρθολομαίου, το ποτήριον υπέρ υγείας και ευημερίας της

Υμετέρας Μακαριότητος, και πάντων των συνεργατών Αυτής, δοξάζοντες μετά πάντων των παρόντων και των απόντων, των επ’ελπίδι αναστάσεως ζωής αιωνίου κεκοιμημένων και των συνεχιζόντων σήμερον την σκυτάλην και την τήρησιν της παρακαθήκηης, συν τω Πατρί, τον Υιόν και το Άγιον Πνεύμα, την αγίαν Τριάδα, εν Θεότητι μια και βοώντες: Άγιος, άγιος, άγιος ει εις τους αιώνας Κύριε. Αμήν.

Φωτό:fanarion.blogspot.gr

Image not found or type unknown

Φωτό:fanarion.blogspot.gr